

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Nærværende Lovforslag fremsættes, fordi man anser det for heldigt nu at søge gennemført en Nedsættelse af den gældende høje Tillægsafgift paa Vin, idet man mener at kunne gaa ud fra, at en saadan Nedsættelse bl. a. vil lette Tilførselen her til Landet af Vin. Lovforslaget vil antagelig ikke medføre nogen Indtægtsnedgang for Statskassen, idet den mindre Afgift sikkert vil blive opvejet af den større Indførselsmængde og det større Forbrug her i Landet.

Efter § 1 i Lov Nr. 665 af 21. December 1918 beregnes Tillægsafgiften, som udgør 100 pCt. for Vine til 2 Kr. og derover pr. Helflaske og 50 pCt. for Vine under 2 Kr., paa Grundlag af en Pris, der udfindes ved til Vinens Indkøbspris med de ved Hjemtagelsen paa-løbne Omkostninger at lægge Tolden og 50 pCt. af det derefter udkomne samlede Beløb, dog at 50 pCt.-Tillæget bortfalder for Vin til under 3 Kr. pr. Helflaske ($\frac{3}{4}$). Efter nærværende Lovforslags § 1 foreslaas Tillægsafgiften beregnet paa Grundlag af Anskaffelsesprisen, altsaa uden noget Tillæg, og selve Tillægsafgiften sættes til 70 pCt. for Vin, hvis Anskaffelsespris udgør 3 Kr. pr. Helflaske ($\frac{3}{4}$) eller derover, og ellers til 35 pCt.

Forslagets §§ 2 og 3 er enslydende med de tilsvarende Paragraffer i Loven af 21. December 1918.

Forslagets § 4, 1ste Stykke, indeholder Bestemmelse om, at den i § 8, 2det Stykke, i Lov Nr. 489 af 13. Oktober 1917 omhandlede Tilbagebetaling af Tillægsafgift ved Lovens Ophør bortfalder.

Naar man har ment at maatte foreslaa nævnte Tilbagebetalingsbestemmelse

ophævet, er det bl. a. ud fra den Betragtning, at man næppe i Fremtiden vil kunne gøre Regning paa nogen væsentlig lavere Afgift paa Vin her i Landet end Lovforslagets med Tillæg af Toldafgiften, hvad enten Beskatningen ligesom nu deler sig i Tillægsafgift og Told, eller den maatte blive samlet under et, nemlig som en højere Toldafgift. Der vil derfor antagelig ikke mere komme til at foreligge noget Grundlag for en Tilbagebetaling, og den bør derfor helst slettes allerede nu. Hertil kommer, at en Tilbagebetaling paa Grund af de efterhaanden meget forskellige Afgiftsforhold af teknisk-kontrolmæssige Grunde vil være særdeles vanskelig, for ikke at sige uigennemførlig.

Hvad særlig angaar Ophævelsen af Tilbagebetaling af Tillægsafgift efter Loven af 13. Oktober 1917, saa vil denne efter alt foreliggende ikke medføre, at Vin, der er tillægsafgiftsberigtiget efter nævnte Lov, vil have Vanskelighed ved at hævde sig i Konkurrencen overfor Vin, der er tillægsafgiftsberigtiget efter Lovforslagets Bestemmelser. Priserne paa Vin er nemlig siden 1917 undergaaede saadanne Stigninger, at Prisen i 1917 inkl. Tillægsafgiften kun ganske undtagelsesvis kan antages at ville naa den nuværende Anskaffelsespris iberegnet den foreslaaede Tillægsafgift.

Derimod har man anset det for nødvendigt at yde Tilbagebetaling af Merafgiften for den i Tiden fra 1. Januar d. A. til 1. Maj d. A. indførte Vin, der er berigtiget efter Lov af 21. December f. A., og denne Tilbagebetaling vil ikke være forbunden med særlige Vanskeligheder for Kontrollen.